

Lühikokkuvõte

Väheneva ja vananeva rahvastiku tingimustes on eriti just teadmismahukates valdkondades (nagu avalik sektor) hakatud pöörama üha rohkem tähelepanu strateegilisele inimressursi juhtimisele ja personali planeerimisele. Magistritöö eesmärgiks on kaardistada Politsei- ja Piirivalveameti struktuuris asuva merevalvekeskuse personal ning analüüsida lähituleviku personaliriske ning võimalusi töötajate värbamiseks. Teoreetiline raamistik hõlmab endas strateegilise inimressursi juhtimise ja personali planeerimise põhimõtete ülevaadet. Samuti käsitletakse eelmainitud teooriate avalikus sektoris rakendamise eripärasid.

Empiirilises osas uuritakse merevalvekeskuse personali hetkeolukorda ning hinnatakse personali mõjutada võivaid sisemisi (nt. lahkumine pensionile või teisele tööle) ja väliseid (nt. keskkonna muutused, tehnoloogia areng) tegureid. Kuna merevalvekeskuse töö nõuab spetsiifilisi oskusi ja teadmisi, analüüsitakse tööjõuturgu ning keskusele sobivate merendus- ja lennundustaustaga inimeste ootuseid. Uurimuse tulemusel selgub, et merevalvekeskusel on suur personalirisk potentsiaalsete pensionilejääjate tõttu ning samuti pole keskusel piisavalt personali tagamaks kehtestatud nõuetele vastav mehitatus. Puuduvad dokumendid, mis kehtestaksid nõuded (haridus, isikuomadused) personalile. Lisaks ei suudeta hetkel avatud tööjõuturul erasektoriga konkureerida. Magistritöö tulemusena tuuakse personali plaani kujul välja poliitikasoovitused personaliriskide maandamiseks ja jätkusuutliku teenistuse tagamiseks.

Võtmemõisted: strateegiline inimressursi juhtimine, personali planeerimine